

Mluvě o s t o u p n u t í počtu dětí nad 60 v některé třídě p o zrušení nebo spojení tříd, dává zákon zřejmě na jevo, že zrušení nebo spojení tříd je vyloučeno jen, když by důsledkem opatření toho stoupl počet dětí nad 60 v některé třídě, která dosud ještě tohoto počtu neměla. Z toho plyne však, že pro přípustnost zrušení nebo spojení tříd nemá významu počet žactva ve třídě, které ze zrušených nebo spojených tříd žactva vůbec nepřibude a která tudíž vyloučením nebo zrušením jiných tříd není ani nepřímo dotčena, ať už byl pak počet dětí jí dosud přikázaný nižší nebo vyšší než 60.

Ježto v tomto případě počet dětí v žádné z ostatních tříd 60 nepřevyšuje a poněvadž dále nejde o zřízení nové pobočky, nýbrž trvá dále dosavadní stav, dle kterého byla při každé ze škol těch pobočka již zřízena, není stížnost ani v druhém bodě svém odůvodněna a odpadají také vývody, jež stížnost činí z toho, že na školách jsou již paralelky a jak by se poměry utvářily, kdyby paralelky ty byly teprve v budoucnosti zrušeny.

Č. 5948.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
Zsv není z instančního rozhodování ve věcech obecních vyloučen tím, že jde o věc, na níž jest země majetkově zúčastněna.

(Nález ze dne 13. října 1926 č. 20.414.)

V ě c: Antonín P. v M. proti zemskému správnímu výboru v Praze o včasné podání rekursu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo pro zmeškání lhůty odmítnuto st-lovo odvolání z rozhodnutí osk ve V. z 30. června 1925, kterým bylo s jistými změnami schváleno usnesení ob. zastupitelstva v M. z 15. března 1925 ohledně přistoupení obce k Elektrárenskému svazu okresů stře-dočeských a ohledně úhrady nákladů s elektrisací obce spojených. — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost vytýká především, že žal. úřad nebyl oprávněn o odvolání rozhodovati, ježto země jest členem elektrárenského svazu, a zsv jest proto ve věci podjat. Námitku tuto neuznal soud důvodnou, neboť není zákonného ustanovení, podle kterého by zsv byl z instančního rozhodování vyloučen, jestliže země jest na věci majetkově zúčastněna, a není ostatně ani žádného ustanovení o tom, na který jiný úřad mělo by rozhodování v takovémto případě přejíti. Než ani z předpisů, které jsou dány o vyloučení členů samosprávných sborů z jednání a usnášení těchto sborů z důvodu podjatosti, jako zejména z předpisu § 5 novely k ob. zřiz. ze 7. února 1919 č. 76 Sb., v němž bylo by snad lze viděti uzákonění zásady řízení vůbec ovládající, nedá se pro stanovisko stížnosti nic vyvoditi, neboť podle tohoto předpisu je důvodem vyloučení z jednání a usnášení jen zvláštní osobní zájem jednotlivých členů dotčeného sboru, nikoli však zájem samosprávného svazu, jehož orgán jest k roz-

hodování povolán. Zvláštní osobní zájem některého ze členů zsv-u, kteří jednání a usnesení o st-lově odvolání byli přítomni a jeho se účastnili; však stížnost nevytýká. — — — — —

Č. 5949.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení (Slezsko): Proti rozpuštění obecního zastupitelstva může rekurovati jenom obec, nikoli členové obecního zastupitelstva, třeba tvoří většinu jeho a třebas jim rozhodnutí o rozpuštění bylo doručeno.

(Nález ze dne 13. října 1926 č. 20.415.)

Věc: Josef U. a spol. v K. proti ministerstvu vnitra o legitimaci k rekursu stran rozpuštění obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Zsp v Opavě rozpustila výnosem z 18. března 1925 na základě § 96 odst. 1 ob. zřiz. ob. zastupitelstvo v K., ježto došla k přesvědčení, že toto zastupitelstvo není s to, aby v oborů veř. správy řádně spolupůsobilo při plnění úkolů, jež obci jsou přikázány. Rekurs, který dnešní st-lé proti tomu podali, byl nař. rozhodnutím odmítnut pro nepřipustnost, poněvadž podle § 96 ob. zřiz. slez. stěžovat si do výroku, jímž se rozpouští ob. zastupitelstvo, může toliko obec, nikoliv však členové neb náhradníci rozpuštěného ob. zastupitelstva. — —

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí uvážil nss: — — — —

Na sporu je otázka legitimacy st-lů k podání instančního rekursu proti rozpuštění ob. zastupitelstva. St-lé domnívají se, že jim legitimace přísluší, ježto byla jim zsp-ou přiznána a to tím, že úřad tento dal jim své vynesení, kterým ob. zastupitelstvo bylo rozpuštěno, doručiti s podotknutím, že lze podati proti němu do 14 dnů odvolání k ministerstvu vnitra.

Leč okolnost, že st-lé byli úřadem osobně uvědoměni o rozpuštění ob. zastupitelstva, i že byli upozorněni, že z dotčeného výměru je »možno obci se odvolati«, nemohla pro ně založiti právo na opravný prostředek, není-li jim právo rekursní poskytnuto zákonem. Bvlo tedy v rámci stížnosti zkoumati, zdali st-lům právo rekursní podle zákona náleželo.

Podle § 96 slez. obec. zřízení může zsp ob. zastupitelstvo rozpustiti. »O b e c m ů ž e v z í t i v p ř í p a d n o s t i t a k o v é r e k u r s k m i n. v n i t r a. P r á v o r e k u r s n í n á l e ž í t e d y p o d l e z á k o n a j e d i n ě »o b c i«.

St-lé snaží se dovoditi, že jim příslušelo vykonávati toto rekursní právo obce, poněvadž představují většinu členů ob. zastupitelstva. Stížnost chce tím patrně říci, že st-lé, představující většinu členů býv. ob. zastupitelstva, reprezentují obec. Leč názor tento je mylný, neboť souhrn projevů jednotlivých členů ob. zastupitelstva i když tvořili většinu ob. zastupitelstva, není možno uznati za projevenou vůli obce, poněvadž vůle obce může se tvořiti a projevovati jen způsobem zákonem, t. j. ob. zřízením předepsaným. Podle zákona tvoří se však vůle obce »u s n e s e n í m« ob. zastupitelstva, po případě ob. rady (§ 45 ob. zř. slez. a násl. a § 8 novely k ob. zřízením ze 7. února 1919 č. 76 Sb.). Nelze tedy za vůli obce uznati, co náležitým způsobem usneseno nebylo, byť